

[Skruksager Skau]

med den fondsbørsreform, som vi jo vedtog sidste år i foråret 1986.

Baggrunden for det lovforslag, som foreligger, og de intentioner og forslag, der er nævnt, er, at det nu er umuligt at skelne mellem køb og salg i kommission og handel over egen beholdning, når der handles på Københavns Fondsbørs. Det er jo ganske klart, og jeg føler, at ideen bag det er udmærket, og vi kan derfor også støtte det.

Vi skulle jo gerne have en meget større børshandel i Danmark, så vi kunne få trukket noget af det, som ellers sker i udlandet, til Danmark, bl.a. den udvikling, vi har set i England, og få en bedre børs, en større omsætning på Børsen her i København.

Derfor har jeg heller ikke så meget imod, at den afgift, som kommer ind ved uændret handel, måske bliver lidt lavere. Vi må jo forudse, at handelen over Børsen bliver endnu større, således at den afgift, som i sidste ende bliver betalt til statskassen, bliver større end ellers.

Jeg vil gerne være med til at se på den engangsafgift, som er nævnt i § 14 i lovforslaget. Det kan godt være, vi skal lægge nogle nye vurderinger ind. Det er lidt svært at gennemskue det område på nuværende tidspunkt, så jeg håber, vi kan få lov til at se noget mere på det i udvalget.

Lenger (SF):

Helt de samme forhåbninger om at få gang i spillehallen kan jeg ikke give udtryk for, men jeg vil godt starte med at fremhæve, at der jo da i hvert fald er en fordel i lovforslaget her, nemlig at der fremover skal betales afgift af en handel, hvis blot den ene part er hjemmehørende i Danmark, uanset hvor aftalen indgås. Det synes jeg er en god ting, men det er selvfølgelig kun en frynse i det samlede forslag, der går ud på at tilpasse børsstempelafgiften til fondsbørsreformen.

Med denne reform kan der ikke længere skelnes mellem køb og salg i kommission og handel over egen beholdning. Problemet er jo reelt nok, og det vil vi også godt være med til at se på i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Men ministerens forslag vil vi ikke uden videre købe. Han foreslår, at afgiften fremover knyttes til salg af aktier, men således at alle salg fra fondshandlere fritages for afgift,

også uanset hvem de sælges til. I stedet for som nu, hvor der f.eks. betales halv afgift ved en handel fra en ikke-fondshandler til en fondshandler og igen halv afgift ved salg fra fondshandler til anden ikke-fondshandler, foreslår ministeren, at der betales fuld afgift ved salget fra ikke-fondshandleren, men til gengæld ingen afgift ved salget fra fondshandleren.

Det kunne jo gå lige op, skulle man synes, navnlig når lovforslaget også indebærer, at der opkræves en engangsafgift med et forventet provenu på ¼ mia. kr. af kursværdien af fondshandlernes samlede beholdning pr 1. juli i år. Det vil nemlig sige, at der hermed er betalt afgift for, for at sige det lidt firkantet, én handel med hvert eneste værdipapir, og herefter er fondshandlerne afgiftsfri.

Især skulle man synes – det er jo i hvert fald det, ministeren forsøger at få os til at synes – at det går lige op, når provenuet bare er det samme. Men så vidt jeg kan se, går det ikke lige op. Forventningen om uændret provenu bygger nemlig på en forudsætning om øget omsætning, og det skal tilsyneladende bæres af alle andre end netop fondshandlerne, som ellers er typiske aktører i egentlig spekulation. Alle handler mellem fondshandlerne indbyrdes, altså børsmæglersekskaber, pengeinstitutter, kreditinstitutter med særlig tilladelse osv., sker uden afgift fremover.

Derfor må vi bede om at få oplyst i udvalget, hvor stort et provenu dette forslag ville give, hvis det byggede på en forudsætning om uændret omsætning. Dermed har vi et økonomisk udtryk for, hvad der vil være fordelene for fondshandlerne. Vi ved godt, at det er svært at foretage den slags beregninger, men hvis ministeren har noget som helst kvalificeret grundlag for at sige, at provenuet vil være uændret, så må han også kunne foretage denne anden beregning.

Vi må også have flere oplysninger om forventningerne til omsætningens størrelse, for hermed får vi jo et udtryk for, hvor hurtigt fondshandlernes indbyrdes handel vil gå op i 25 mia. kr., som er det beløb, der én gang for alle er betalt afgift for mod afgiftsfritagelse i tid og evighed.

Endelig må vi have oplyst, hvem det så er, der kommer til at betale, for nok bliver den enkelte handel jo ikke dyrere i afgift, men pengene skal jo altså kradses ind på en eller anden måde, for at forudsætningen kan hol-